

izhaja vsaki torek in soboto. Ako pade na ta dneva praznik, dan poprej.

Uredništvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“, ulica Vetturini št. 9, kamor je naslavljaliti pisma.

Nefrankirana pisma

se ne sprejemajo, enako se ne uvažujejo pisma brez podpisa.

Rokopisi

dopisov se ne vračajo.

TELEFON št. 201.

St. 1.

V Gorici, v soboto dne 4. januarja 1913.

Leto XIV.

Pametna beseda ob pravem času.

Sto in sto misli se je pojavilo v zadnjih tednih glede naše zunanje politike in novih razmer na Balkanu. Tudi mi smo se s tem vprašanjem že ponovno pečali in ga skušali osvetliti z narodnega, gospodarskega in političnega stališča. Velik vrišč so zagnali vsi avstrijski Nemci, ko so bili Turki enkrat definitivno poraženi in je bil stari »status quo« žepogreben. Strašno so se zball naši sosede, da bi jim avstrijski Slovani všli, ali pa da bi jim Srbi pridrli pred Dunaj kakor svoj čas znani Kara Mustafa. Vse to se seveda ni zgodilo, kar je vplivalo pomirjevalno na razno razdraženo gospodo. Toda mirne in resne besede dolgo ni bilo slišati od nemške strani; vse, kar se je pisalo, je stalo pod utisom dnevne žurnalistične politike in jasne besede s pravega, kritičnega stališča ni bilo slišati od nikoder. Vsak list je glodal kako jugoslovansko kost, a nikjer ni bilo moza, ki bi bil, četudi z nemškega, a vsaj s pravičnega vidika izrekel svojo, realnim razmeram odgovarjajočo sodbo. Vsa ta zmešnjava in blodnja pojmov je zašla že precej daleč in celo listi krščanskih strank so pozivali kar očitno na boj na »največje« sovražnike avstrijske misli, na Srbe in Jugoslovane sploh.

No, nazadnje se je vendar oglašil mož, ki je povedal jasno, odkrito, a tudi pravično in pošteno besedo. Član gosposke zbornice dr. Baerenreither je dne 30. dec. 1912. imel v gosposki zbornici govor, ki je ureden, da si ga marsikateri nemški politik zapomni na pamet; če se bo količkaj ravnal po njem, bo delal prav in pametno in od njegovega delovanja Jugoslovani ne bo imeli škode. Stališče dr. Baerenreitherja se nam vidi z ozirom na nove razmere na Balkanu jako umestno in je tudi drugače vpoštevanja uredno.

Oglejmo si ta govor, ki je prava bela vrana na nemškem polju, nekoliko približje. Uvodna misel je bila že večkrat izrečena in ne nudi nič posebno novega. Govornik se peča s splošnimi razmerami, kakor so jih vstvarili novi dogodki na Balkanu in konstatira, da so

sodbe o teh dogodkih zelo neenake in po večini niti ne zadencjo stvari v njenem jedru. Čisto naravno pa je, da so bojni pohodi in čudovite zmage balkanskih zaveznikov vzbudile v Avstriji pozornost, kajti ravno nas kot sosede mora pač najbolj zanimati, kaj se godi onstran Bosne in Hercegovine. Slabi politiki bi bili, ako bi to pustili izpred oči, ako bi prezrli dogodke, ki pomenijo za našo gospodarsko politiko malo več kot si ta ali oni predstavlja.

»Status quo« je mrtev in nove razmere in nova razmerja so in bodo še nastala na Balkanu. Važno je sedaj za nas, kaj nam bo prinesla londonska konferenca. Lahka ta stvar ni, kajti naenkrat je začel politični voziček stare Evrope teči čisto v drugi smeri kot so bili navedeni njegovi krmilci. Sedaj se je dogo-dil primer, da so ti politični vozniki naenkrat ostali sredi ceste brez voza, ki jo je pobrisal čisto v drugo stran kot mu je bilo določeno. Iz tega kaosa je treba sedaj ustvariti nove in pravilne razmere, vse to je treba urediti in preosnovati in sicer tako, da se ne bomo jutri že zopet bali za svoj mirni obstoj, ampak tako, da se odnošaji med novimi političnimi in državnimi telesi urede trdno in stalno. Zelo važni mesti v tem koncertu zavzemati Anglija in Nemčija. In ker doni ravno od teh dveh strani najbolj glas po miru, nam je gotovo prav pozitivno zagotovljen.

Pri vsem tem sme Avstrija biti zadovoljna, ker vspehe je na vsak način dosegla, posebno kar se tiče naših razmer proti Srbiji. Mi v Avstriji, pravi govornik, smo bili vedno zato da Srbija dobi svojo luko v Jadranskem morju in sicer ne čez Bosno, ampak direktno iz Srbije do obali. Ta luka seveda ne sme biti kaka srbska nacionalna in vojna luka, ampak gospodarska in trgovska. Glede Albanije, trdi govornik, je odločitev jako težka. Zato naj se vsa zadeva reši internacionalnim putem, ker ne želimo, da bi si Avstrija nakopala pri tem kako sovraštvo. Za avstrijsko diplomacijo bi bil najlepši uspeh, ako se določi albansko ozemlje tako, da Avstrija ne bo prišla pri tem z balkanskimi državami v kako škodljivo nasprotje. Sicer pa je treba z ozirom na bodočnost gledati vedno bolj na Solun in njegovo luko in v

tem oziru sklepati pametne trgovske pogodbe. Tja dolji sili naravno naša trgovina in zato je na tem mestu resno in pametno delo toliko bolj priporočljivo.

Kar se tiče nove Srbije in, pravi dr. Baerenreither, je bojazen nekaterih čisto brezpotrebna. Nekateri se boje, da bo povečana Srbija vse avstrijske Jugoslovane kar pozobala, drugi pa zopet, da bodo Jugoslovani kar bežali od Avstrije in se priklopili Srbiji. Kot vabljev vzgled navajajo v tem oziru nekateri listi Italijane iz zgornje Italije in druge podobne slučaje. Nasproti takim »politikom« povdarja dr. Baerenreither, da je vse to le prazen strah, vse to je le fantazija, na katero resen politik ne bo zidal. Realna politika pravi drugače in te se je treba držati. Vse drugo je le nesmiselno beganje ljudstva, ki v takih stvareh ni dovolj razsodno. Govornik konstatira nato suho dejstvo, da je večina Jugoslovancev — brez Bolgarov, ki ne pridejo v tem oziru niti v poštev — vendar avstro-ogerskih podanikov, ki so že stoletja in stoletja zvesti monarhiji in dinastiji in so to zvestobo pokazali in dokazali v najhujših časih. To je bistveno, vse drugo so malenkosti; pritikline, ki ne pridejo v račun pri tako važnih vprašanjih. Ako se sliši tuptam kaka nepremišljena beseda, ako je kedaj kie na dnevnem redu kak nekoliko kipeč govor, se iz tega še ne da za temeljna vprašanja skupnosti ničesar sklepati proti Jugoslovanom. Sicer pa, pravi govornik proti sklepu, bi se lahko reklo tudi tako: Avstro-ogerskih Jugoslovancev je več kot onih v Srbiji. Ali bi ne bilo mogoče, da bi ta večina privabljala ono manjšino? Zakaj smo tako tesnosrčni, da se bojimo pred takim privlačevanjem? To bi se prav lahko zgodilo, a predpogoji zato, kakor tudi za vso našo bodočo trgovino so seveda v pravilni notranji, domači politiki. V prihodnjih letih se bo odločilo vprašanje našega eksporta, naše gospodarske politike na zunaj, to je na Balkanu. Zato so potrebne sedaj študije in resno, temeljito delo, ker drugače ni mogoče pričakovati pravih uspehov. Prvo, kar je treba pregledati, je dualizem. Ali je avstro-ogerski dualizem tista državna oblika, ki je tako plodovita, da je pričakovati od nje zaželenega sadu?

Mislamo, da smo prav razumeli zaključek dr. Baerenreitherjevega govora, ako sklepamo iz njegovih izjav, da dualizmu tudi on ne zaupa. Tudi njemu se zdi prisiljena forma za širše in plodoviteje ne sposobna in prej bo bržkone morala pasti, kakor se začne s temeljitim gospodarskim in političnim delom.

Iz posnetka dr. Baerenreitherjevega govora je posebno zadnji del za nas povdarka ureden. Tem mislim in nazorom prav radi pritrdimo, posebno še, kar se tiče našega razmerja do srbske države.

Dolgo so nas po krivici obsojali in dolžili naši narodni nasprotniki, a tudi med njimi je vendar enkrat vstal mož, ki je na odličnem mestu povedal pošteno in odkrito besedo. Jugoslovanska zvestoba in udanost do monarhije sti taki, da sti vzvišeni nad vsako kleveto. Veseli nas, da je ravno Nemec to povdaril in sicer odličen in razsoden politik, ki pretehta svoje besede. V resnici so nam v zadoščenje in z veseljem srcem, s staro udanostjo in lojalnostjo nastopamo zadovoljni tekoče novo leto.

Dopisi.

Iz Krepelj. Na novega leta dan je imelo tukajšnje Vinarsko in sadjarsko društvo v svojih prostorih svoj redni občni zbor.

Društvo stoji, kakor je razvidno iz blagajnikovega poročila, v dobrem gmotnem stanju; res kaže račun nekaj deficita, ali pri ogromnih stroških, ki jih ima društvo za vzdrževanje vinogradov in sadovnjakov, ni nič kaj posebnega. Pred volitvijo odbora se je vnela važna debata v zadevi sprejemanja udov v društvo, a se je mirno zaključila z glasovanjem. V odbor so izvoljeni sledeči: Ivan Tavčar, predsednik, Alojzij Brundula, podžupan in Josip Tavčar, cerkveni starišina, popredsed. Franc Tavčar, absolvent kmetijske šole, tajnik; Anton Žvab, blagajnik; Ant. Žvab, Anton Tavčar, Andr. Tavčar odborniki. Vsi člani odbora so iz Krepelj. Po zatvoritvi občnega zbora se je pokušal društveni teran in se je marsikaka zdravica napila v procvit vinarstva

Knjige „družbe sv. Mohorja“ za l. 1912.

1. Koledar za l. 1913. Koledar ima letos zopet popolen imenik članov, kar je nekaterim jako dobrodošlo. In res lahko rečemo, da je to naša slovenska naslovna knjiga, katera pride v raznih potrebah zelo prav. Marsikaj se je že govorilo proti imeniku, a nazadnje je boljše če je, kot če ga ni. Zabavni in poučni del »Koledarja« prinaša razne povesti in poučne spise. Tudi življenjepisi so dobrodošli in potrebni, da ljudstvo vidi svoje umrle rojake in njih pomen in veljavo. O poroti govori prav poljudno članek: »Jože Raboršček je porotnik«. V taki obliki bi si želeli še več poučnega gradiva, posebno še v »Koledarju«, ki ga človek tolikokrat vzame v roko. Razum tega ima »Koledar« tudi pesnice in vmes kako smešno. Škoda da jih ni več; ljudje smešnice in dovtype čitajo radi. Zunanja oblika je prav čedna, precej slik krasi knjigo, ki lahko dela

konkurencio raznim podobnim nemškim izdelkom.

2. Zgodbe sv. pisma 18. snopič. S tem snopičem je končano monumentalno delo »Zgodbe sv. pisma«. Slovenci smo nanje lahko ponosni, ker drugi narodi tudi nimajo nič boljšega in tako po ceni. Početnik tega dela že počiva pod hladno rušo, dr. Frančiška Lampeta ni več med nami, a delo njegovo ne bo pozabljeno nikoli. Sosednja Kranjska nam je v bližini dala dva v tem oziru tako znamenita moža: Idrja vladiko Wolfa in Črni vrh dr. Lampeta. Spominjam se še prav dobro, ko sem mu kot mal deček ministriral v domači vasi in sedaj leži pred mano delo, ki je po večini sad njegovega truda. Dva debela zvezka tvorijo celo sv. pismo in marsikdo bo našel tolažbo in poučila v teh obširnih foljantih. Vsi veliki duhovi so spoštovali biblijo kot »knjigo vseh knjig« in tudi našim Slovincem se je že od nekdaj priljubila. Lahko smo tedaj hvaležni »Družbi sv. Mohorja«, da se ni strašila ogromnih stroškov za razne slike in opremo, da nam je podala res kra-

sno, izborna delo, katero bo služilo še našim potomcem. Celotno izdanje takega dela pomeni naravnost kulturni pojav in dogodek, ki ga je treba v slovu registrirati s potrebnim povdankom. Kdor nima še celotnega dela, si potrebne snopiče še lahko naroči, ker jih ima »Družba« še precej v zalogi. Naj si vsaka slovenska družina po možnosti oskrbi to pomembno in važno berilo.

3. Zgodovina slovenskega naroda. Dr. Gruden je napisal že drugi zvezek svojega dela o slovenskem narodu, koje delo obeta biti jako zanimivo in važno, ker zgodovina domače grude je našim ljudem še vedno premalo znana. Nastala pa je pri tem delu jako nesrečna in zelo mučna pomota. II. zv. začne namreč s stranjo 161 in se na noben način ne vjema s prvim, ki je končal s stranjo 128. Kje je 32 strani? To vprašanje me je sprva jezilo, ker sem bil mnenja, da sem jaz morda tistih 32 strani izgubil. Toda prepričal sem se, da so vsi I. zvezki taki. Še le pismo društvenega blagajnika, prijatelja dr.

Rožiča, mi je stvar pojasnilo natančno. Lani je izšel namreč I. zvezek v II. izdaji in sicer povečan za 32 str. Mislim, da ni noben član, ki se za to knjigo posebno zanima, gos. pisatelju za to stvar hvaležen, ker si mora sedaj vsak kupiti II. izdajo prvega snopiča ako hoče imeti celotno delo. V II. zvezku nadaljuje pisatelj zgodovino srednjega veka do l. 1500. Zanimivi so razni dogodki na Koroškem, jako važna je zgodovina celjskih grofov kakor tudi goriških poglavarjev, ki so izumrli l. 1500. Velikega pomena za nas so bili tudi oglejski patrijarhi, ki so gospodavali tudi čez Tolminsko. Pisatelj nam je podal bolj slike iz celotne zgodovine, kar pa ni ravno neugodno, ker zgodovina srednjega veka je težko umljiva in lažje si bo ljudstvo zapomnilo posamezne slike iz svoje preteklosti kot pa pragmatično pisano in strogo znanstveno izdelano zgodovino. Tako zgodovinsko delo je bilo nujno potrebno, posebno še v tako lepi zunanji obliki.

(Konec pride.)

pride. Več uradniških moči in malo lepšo čakalnico taka pošta kot je v Gorici pač vendar zasluži in občinstvo, ki plačuje davke, pač lahko zahteva da se ga posluži malo bolj urno in točno. Sicer pa vsi tisti prostori sploh niso podobni kakemu prometnemu uradu, ampak bolj kakor zakotni pisarni. Prenovitev je nujno potrebna, ker se je promet v Gorici v zadnjih letih prav znatno povečal, a tisti stari lokali prav nič ne odgovarjajo modernim prometnim zahtevam.

Pozor! Veselica »Slovenskega sirotišča« se ponovi na praznik sv. Treh Kraljev t. j. dne 6. januarja ob 4 $\frac{1}{2}$ pop. v dvorani Trgovskega doma. Pri ponavljanju bomo imeli tudi novo točko, ki jo preskrbi g. E. Klavžar. Njegovo ime priča, da bo kaj dovršene-ga. — **V ponedeljek dne 6. t. m. vsi v dvorano »Trgovskega doma«.**

Občni zbor »Dijaške mize«. V četrtek se je vršil občni zbor »Dijaške mize«. Predsednik prof. Ipavec se je pred vsem zahvalil onim činiteljem, ki so podpirali blage namene tega dobrodelnega društva. Poudarjal je, da so društvene potrebe vedno večje, dohodki pa — vedno manjši. Pri volitvah novega odbora so bili izvoljeni: Predsednik: Ivan Tabaj, c. kr. profesor; podpredsednik: dr. Ignacij Kobal; tajnik: dr. Janko Bratina; blagajničar: dr. Karol Pirjevec; prefekt: vodja David Doktorič; pregledovalca računov: dr. Peter Šorli in profesor Andrej Ipavec.

Vspored koncerta, ki se bo vršil v dvorani »Trgovskega Doma« v nedeljo, dne 5. januarja 1913 točno ob 8. uri zvečer. Sodelujejo, gg. Josip Rijavec, glasbeni akademik (petje), Janko Ravnik, gojenec praškega konservatorija (klavir), Anton Neffat, glasbeni akademik (spremljevanje) in goriški godalni kvartet: Karol Sanein, Silvan Pečenko, Jos. Michl, J. Pertot. 1. Mozart-Bilow: 3. fantazija c-mol. 2. a) J. Procházka: »Zvezde žarijo...« b) A. Neffat: »Bolne rože«. c) J. Ravnik: »Vasovalec?« d) J. Ravnik: »Hrepenenje«, pri klavirju skladatelj. 3. P. I. Čajkovskij: Kvartet op. II., D-Dur. I. Moderato e semplice, II. Andante cantabile, III. Scherzo — Allegro vivace, IV. Finale — Allegro giusto. 4. a) J. Ravnik: »Večerna pesem«. b) J. Ravnik: »Moment«. 5. a) A. Lajovic: »Zacvela je roža...« b) A. Lajovic: »Mesec v izbi«. c) A. Lajovic: »Serenada«. 6. a) Rachmaninoff: Elegie op. 3. št. 1. b) Rachmaninoff: Polichinelle op. 3. št. 4. 7. a) P. H. Sattner: Pesem angelja iz oratorija »Assumptio B. M.« b) G. Puccini: Arija Rudolfa »Che gelida manina«, iz opere »La Bohème«. c) G. Verdi: Romanca Rhadamesa iz opere »Aida«. d) W. A. Mozart: Arija Tamina iz opere »Čarobna piščala«. — Cene prostorov: Fotelji po 3 K, sedeži od I.—III. vrste po 2 K, od 5.—8. vrste po 1 K 50 vin., stojišča 80 vin., za dijaške 50 vin. Besedilo pesni pri blagajni 10 vin.

Koncert Rijavec-Neffat v Ljubljani. Kakor se nam brzojavno iz Ljubljane poroča, je koncert, katerega sta priredila konservatorista, naša goriška rojaka Rijavec in Neffat v Ljubljani, sinoči sijajno izpal. Dvorana je bila razprodana in želja po ponovitvi takega koncerta vsestranska.

V župniji stolne cerkve v Gorici je bilo v l. 1912 krščenih 298 in sicer 133 moških in 145 ženskih oseb. Mrtvorojenih je bilo 20. Umrlo je 332 oseb in sicer 144 moških in 188 ženskih. Porok je bilo 65. V ženski bolnici jih je umrlo 157.

Pri sv. Ignaciju v Gorici je bilo leta 1912: krščenih 149, umrlo jih je 94 (v drugem polletju samo 22, avgusta meseca pa nikdo), porok je bilo 55 (med

temi pa 12 ptujih, domačih porok torej 43), duš je 7355.

Gorica se mora grozno dopasti izgnani Mariji Maraž iz Št. Ferjana in Al. Štruklju iz Tolmina. Oba sta se kljub prepovedi prikazala v Gorici in sodišče je zato Maraževi prisodilo 3 dni in Štruklju 14 dni strogega zapor.

Samomor vojaka. V četrtek ob 11. uri predpoldne se je ustrelil s puško en pionir tukajšnjega saperskega bataljona. Vzrok samomora so neznani.

Samomorilec je doma iz Galicije in se zove Stecyszyn.

Lastniki psov v Gorici morajo v izogib kazni plačati pasjo takso tekom meseca januarja pri tukajšnjem magistratu.

Ciganska nadlega. »Pri Barki« ob Soči so se v zadnjem času pomnožili cigani in tvorijo za ljud i, ki morajo ondot ponoči pravo nevarnost. V dveh slučajih so cigani skušali mimoidoče ljudi prestrašiti in najbrže tudi oropati, da si ne bi bili znali dotičniki pomagati. Tudi svetilke ugašajo ponoči cigani, da lažje izvršujejo svoje namene. Opozorjamo varnostne organe na to nevarno nadlego.

Odprti lekarni. Od 5. do 12. t. m. bode imeli ponočno službo lekarni: Liberi-Tromba. Ti dve lekarni bode tudi jutri in na dan Sv. Treh Kraljev tudi popoldne odprti.

Izgubil je dne 1. t. m. zvečer uslužbenec južne železnice Josip Gajšek na potu od gostilne pri južnem kolodvoru do kolodvora 150 K v popirju in drobižu — vso svojo plačo. Pošteni najditelj naj odda najdeno denarnico proti odškodnini na tuk. južnem kolodvoru.

Zahvala. Podpisano šolsko vodstvo se najtopleje zahvaljuje tuk. slav. županstvu, oziroma slav. starešinstvu, ker je izvolilo podeliti 60 K za nakup šolskih potrebščin tuk. ubožnim šolskim otrokom. »Bog plati! Vodstvo ljudske šole v Vrtojbi, 2. januarja 1913.

Neznani tatovi so danes ponoči ulomili v stanovanje g. vdove Nordis v Solkanu ter odnesli v draguljih in denarju kakih 5000 K. Zlikovci so jo potem najbrže odkurili ob 4. uri zjutraj z vlakom drž. železnice proti Trstu.

Učitelj izginil. Poročajo nam, da je te dni izginil, kam, se ne ve, učitelj iz Višnjevika Rado Turk, ki je bil, kakor je znano, komandant briskih »Sokolov«.

Nesreče pri delu. 27-letni mizar iz Št. Andreža Andrej Černic se je ranil na desni roki ko je popravljajl neko okno. — 22 letni kmetovalec Franc Rener iz Štjaka si je odrezal s slamoreznico tri prste leve roke. Oba se lečita v goriški bolnišnici usmiljenih bratov.

Vinarsko in sadjarsko društvo v Rihenberku je sklenilo v svoji odborovi seji dne 24. novembra t. l., da razdeli letos med svoje člane po 10 sadnih drevesc, ali pa po 150 bilf brezplačno. Nečlani dobe drevesca po naslednjih cenah: Visokodebelnate jablane in hruške po 50 vin., pritlikave hruške in sicer cepljene na kutino po 40 vin., črešnje po 30 do 40 vin. in razne divjake po 10 v.

Lenassi in Luzzatto pred sodnijo v Trstu. V Trstu se je pričela v četrtek razprava proti Alfredu Lenassiju in dr. Luzzattu; obtožena sta goljufije, izvršene v škodo bivše Banke popolare v Gorici. Kakor znano sta bila oba pred poroto v Gorici leta 1911-obsojena prvi na dva, drugi na tri mesece težke ječe. Najvišja sodnija je njunemu utoku ugodila in ju postavila z nova pred sodnijo, in sicer v Trstu. Obravnava se je nadaljevala včeraj in se nadaljuje tudi danes.

Radi razžaljenja Velikanstva so zaprli v Trstu pevko Rino Selvetti; katera se je pred enim letom v neki gostilni

Tržico razžalljivo izrazila o našem cesarju. Takrat je bila pobegnila čez mejo, sedaj pa je zopet nastopila v Trstu. Ukljub temu, da si je spremenila ime, jo je policija izsledila in dala zapreti.

Roparski napad o belem dnevu v Trstu. V četrtek ob 9. uri in pol predpoldne je vstopil v Trstu, ulica Cavana neznan človek kakih 40 let v trgovino zlatarja Anese ter dal popraviti srebrno uro. Potem je zahteval, naj mu zlatar pokaže nekatere zlate verižice, ker namerava kupiti eno. Zlatar je položil na prodajalno klop tri zlate verižice v vrednosti 52, 86 in 36 kron ter prstan v vrednosti 10 K. Nakrat pa je neznanec potegnil kamen iz žepa, udaril ž njim zlatarja po glavi ter pobral predložene predmete ter zbežal. Zlatar, ki ni prišel ob zavest, ki ni marveč v prvem trenutku vedel, kaj bi storil, je kmalu nato skočil na ulico in pričel kričati. Prišla je policija, kateri je povedal, kaj se je zgodilo. Takoj so začeli lopova zasledovati, a dosedaj ga še niso našli. Zlatar je pripovedoval, da je bil isti človek že 31. m. m. pri njem.

Pogreb poreškega škofa dr. Flappa. Včeraj se je vršil v Poreču pogreb poreškega škofa dr. Flappa ob jako veliki udeležbi cerkvenih, civilnih in vojaških dostojanstvenikov in drugega občinstva. Mrtvaški sprevod je vodil ob veliki asistenci škofov, kanonikov in druge duhovščine naš prevzvišeni kneznadškof dr. Sedej, ki je daroval tudi slovesno sv. mašo zadušnico. Poleg našega kneznadškofa so se udeležili pogreba tudi ljubljanski knezoškof dr. Jeglič, tržaški škof dr. Karlin in krški škof dr. Mahnič. Prišlo je ta dan v Poreč 106 kanonikov in duhovnikov. K pogrebu so prišli iz Trsta namestnik princ Hohenlohe, predsednik višega deželnega sodišča v Trstu Jakopič, poštni ravnatelj dvorni svetnik Pattai in drugi. Truplo so položili k večnemu počitku v cerkvi Angelske D. M. v posebno rakev.

Ljudsko štetje na Reki. Te dni je bil objavljen vspeh ljudskega štetja na Reki. Vsega prebivalstva je bilo v mestu 31. dec. 1910, z vojaštvom vred 49.806 oseb. Med temi je bilo 19.836 tujcev, največ Lahov iz kraljestva (12.000). Po narodnosti je bilo 24.212 Italijanov, 12.926 Hrvatov, 6493 Madjarov, 2336 Slovencev, 2315 Nemcev, 425 Srbov in 238 Čehov, 816 oseb je bilo drugih narodnosti. Po tem uradnem štetju je v zadnjih 10 letih padlo število Hrvatov za 10%, Lahov pa je naraslo za 39%. Seveda kažejo te številke nepravo sliko reškega mesta, ker tako štetja, kakor vemo, niso Slovanom v narodnem oziru nikoli pravična.

V peč je vrgel za 22.000 K bankovec posestnik Radič iz Zidanega mosta. Radič je iz strahu pred vojno prodal vse svoje imetje za 22.000 K. Potem je povabil nekaj prijateljev na gostijo. Ko so se vsi najedli in napili, je vzel Radič kup bankovcev ter ga vrgel v gorečo peč. Nato je zapustil hišo ter se podal v bližnji gozd, kjer se je obesil.

Velika nesreča. — Zadnji dan starega leta predpoldne se je zgodila v Judenburgu ob Muri na Štajerskem velika nesreča. Četrtošolec goriške gimnazije Franc Prinčič iz Kozane v Brdih se je podal za božične počitnice v Judenburg, kjer trguje njegova mati se sadjem, delikatesami in vinom. Zadnji dan starega leta se je šel s tremi tovariši drsat na Muro. Led se jim je vdrl, da so vsi štirje utonili. Do sedaj jih še niso našli. Oče pokojnega Franca živi v Kozani na posestvu. Franc Prinčič je bil moder in ljubeznjiv dijak. Staj je bil 15. let. Bil je edin sin. V Gorici je stanoval pri g. Andreju Brajdi, cerkveniku na Placuti. Preostalim naše so-

žalje. Ostali ponesrečenci so: Maks Kačnik, Karol Kambič in Ivan Habermann.

Strah, da ostane Dunaj brez vode se je minole dni razširil po Dunaju. Raznesla se je namreč vest, da hočejo neznan zlikovci razdejati dunajski vodovod. Razburjenost je bila taka, da so oblasti le stem pomirili občinstvo, da so dale zastražiti vodovod. Ali vidijo povsod že zle duhove!

Proglazenje novih zakonov. »Wiener Zeitung« priobčuje zakon z dne 21. decembra 1912, ki dovoljuje nabiro rekrutov za leto 1913 v svrhu vzdržanja skupne armade in domobranstva; nadalje zakon z dne 21. decembra glede dobavitve konj in vozil in zakon z dne 26. decembra glede vojnih dajatev. Proglazen je tudi zakon o podporah rodovinam v vojaštvo vpozvanih rezervistov.

Za srbski »Rdeči križ« se je nabralo v Bosni 510.000 K.

Izpopolnitev avstroogrške artilerije. »Neue Freie Presse« poroča, da se bode od 1. januarja 1913 poljska artilerija tako popolnjevala, da bodo pri vseh polkih ustvarili peto baterijo in kmalu na to še šesto. Poskrbeli so nadalje za ustanovitev dveh honvedskih artilerijskih polkov po dve bateriji. Avstrijskemu domobranstvu bodo priklopili divizijo havbic kot temelj za nadaljnjo izpopolnitev.

Nova delniška družba. Kakor se nam naznanja, so dosedaj pri Kathreinerjevem podjetju udeležene tvrdke izpremenile to podjetje v delniško družbo pod firmo Kathreinerjeve tvornice za sladno kavo d. d. Delniška glaynica zna-

Najboljši češki dobavni vir!
Perje za blazine
po zelo
nizkih cenah.

1 kg razcepljenega sivca perja 2 K; boljše vrste 2 K 40 v; polubelo najboljšo 2 K 80 v; čisto belo 4 K; belo, puh 5 K 10 v; 1 kg najfinejše belo razcepljeno 6 K 40 v, 8 K; 1 kg puh-perja, sivo K 6, 7; belo fino 10 K; najfinejše prso 12 K. Pošiljatev 5 kg, poštnine prosto.

Izgotovljena posteljna oprava

iz gostega, rdečega, plavega, belega ali rumen-kastega nankinga: 1 pernica dolga 180 cm, široka 120 cm ter 2 blazini vsaka po 80 cm dolga ter 60 cm široka s finim, trpežnim puhom K 16 s pol-puhom K 20, s finim puhom I. vrste K 24; posamezne pernice 10 K, 12 K, 14 K, 16 K; blazine za pod glavo K 3, K 3-50, K 4. Pernice 200 cm dolge in 140 cm široke K 18, K 14-70, K 17-80 in K 21. Pernati madraci iz modnega križastega Gradna 189 cm dolgi in 116 cm široki K 12-50 in 14-80.

Razpošilja se proti povzetju, in sicer od K 12 poštnine prosto Neugajajoče se zamenja ali pa se vzame nazaj ter se vrne denar. Ceniki za-stonj in poštnine prosto.

S. Benisch, Deschenitz št. 992, Češko.

Redilno — zdravo — poceni
Za otroke najboljše

Vsem gospodinjam
toplo priporočamo

KOLINSKO CIKORIJO
edno pristni, po kakovosti nedosegljivi slovenski izdelek.

v korist
obmejnim slovincem.

in v povzdigo nam milega slovenskega naroda.

Našo občino je zapustil organist in pevovodja pevskega društva »Venček« v Dutovljah, g. Franc Princis. Preselil se je v goriško okolico. Želimo mu vse dobro in srečna naj bodo njegova pota.

Po širnem Krasu so prejele občine državno podporo; le naša občina je med tistimi srečnimi, ki ni dobila še beliča za kolovoze; za to se imamo zahvaliti nekaterim udom cestnega odbora. Potrebo imamo veliko po nekaterih delih. Tako je n. pr. res potreben cestni ovinek pod Dutovljami. Ali da bi mi krili primanjkljaj cestnemu odboru z občinskimi denarnimi sredstvi ni umestno. Ali ne plačujemo najvišje doklade za cesto?

Politični pregled.

Med Čehi in Nemci

so začele zopet stare napetosti in sprava pogajanja pridejo v novem letu zopet na dnevni red. Nemci se jeze, češ, da namestnik knez Thun gleda le za Čeha in zato nemški poslanci niso prišli namestniku voščiti za novo leto. Čehi imajo zopet druge izgovore, tako da o kaki spravi ni niti govora. Dr. Kramář se je izjavil o tem sledeče. Dokler je Avstrijska nekaka predstraža nemške moči, ni o kaki spravi niti govora. Kadar bo vlada na vse strani pravična, potem se bodo razmere takorekoč same od sebe razvile v pravi, zaželeni smeri.

Razpust češkega deželnega zbora.

List »České Slovo« zahteva, naj vlada razpusti češki deželni zbor in dostavlja, da je le na ta način mogoče doseči izboljšanje sedanjega položaja.

Nove občinske volitve v Splitu.

Za razpuščenji splitski občinski svet so razpisane nove volitve za 17. t. m. Vse hrvaške stranke so sklenile, da bodo volile prejšnji občinski svet.

Sporazum na Tirolskem

se je dosegel med konservativno in krščansko socialno stranko. Sicer sti obe katoliški, a krščanski socialci hočejo nekako bolj moderno politiko, katera resnim konservativcem ni po volji. Pri zadnjih občinskih volitvah v Brixenu pa sti se obe stranki združili in volitve so se vršile na podlagi kompromisa. Ta političen uspeh se pripisuje novemu nadškofu v Brixenu, kateri se sploh zelo trudi, da bi se doseglo po cellem Tirolskem za obe stranki enotno postopanje.

Volilna reforma na Ogerskem.

Dolga leta se bore že narodi na Ogerskem za pošteno in pravično volilno reformo, ki bi dala tudi ljudstvu pravico glasovanja, kajti do sedaj so imeli volilno pravico le ogerski magnatje, ki seveda delajo po svoje. Ker so imeli dosega vso moč, so seveda tudi volilno reformo naredili po svoje, to se pravi navidez so dali tudi nižjim slojem in nemadžarskim narodom nekaj pravic, v resnici bo pa, če bo načrt te volilne reforme sprejet, popolnoma pri starem. Par liberalnih fraz naj bi ljudem zamašilo ušesa in oči, tako je mislil minister-ski predsednik Lukacs, ko je dne 31. dec. 1912 predložil nov volilni načrt. Toda uspeha ni dosegel niti v svoji stranki, kajti odstopila sta dva ministra, iz stranke pa je izstopilo lepo število poslancev, pač očitno dokaz, da nova volilna reforma ni in ni pravična. Starostno mero so dvignili sedaj na 30 let, le tisti ki so dovolj izobraženi, imajo volilno pravico že pri 24 kot prej. Ti izobraženi bodo seveda — sami Mažari, drugi ne nobeden. Vseh volilcev bi bilo po novem načrtu 1.900.000, približno polovico več kot sedaj. Ženske so izključene. Mažarskih volilcev bi bilo skoro 60%, a drugih narodnosti skrajno malo, še manj kot prej. Od Slovanov so pridobili le Slovaki za 1%, Rusini, Hrvatje in Srbi

so pa na slabšem. Tako ta volilna predloga tedaj ne pomeni zopet nič drugega kot mažarsko komando še dalje. Če je že pri lastnih pristaših naletel Lukacs na odpor, bo odpor drugod še znatno večji in težko da postane ta načrt kdaj volilni zakon.

Neednost Avstrije in Italije glede Skadra.

Pariški list »Temps« je dobil poročilo iz Rima, da se vršijo sedaj živahna pogajanja med Avstrijo in Italijo glede vprašanja, ali postane Skader črnogorski, ali pa bo pripadal novi Albaniji. Italijanski kralj se je baje zavezal nasproti svojemu tastu, črnogorskemu kralju, da se bo zavzel za to, da dobi Črnagora Skader, ker bi sicer prišla črnogorska dinastija v težak položaj. V tem smislu je italijanska vlada storila tudi jako energične korake pri avstrijski vladi. Tudi nemško vlado je baje naprosila Italija, naj v tem smislu upliva na Avstrijo. Dosedaj pa so ostala vsa tozadevna prizadevanja brez uspeha, ker obstaja Avstrija pri svojem stališču, da mora pripasti Skadar novi Albaniji.

Londonška mirovna konferenca.

Včerajšnja seja mirovne konference v Londonu se je vršila dve uri pozneje kakor je bila napovedana. Turški delegatje so namreč naznanili ostalim udeležencem konference, da so dobili od svoje vlade brzoglavne instrukcije, a da morajo brzoglavko decifrirati in se posvetovati o njeni vsebini. Tako se je pričela konferenca ob 6. uri in je končala ob 7.45.

Turki so predložili nove pogoje glede določitve turško-bolgarske meje. Tudi sedaj zahtevajo Turki Odrin in padejske otoke za se. Kar se tiče Krete, je Turčija pripravljena odstopiti svoje dosedanje pravice vevlastim, ki naj določijo tudi bodoči režim na otoku; to pa le s pogojem, da ostanejo vse egejski otoki turška last.

Delegatje balkanske zveze so izrazili svoje obžalovanje, da Turčija ne zna ceniti rezultata vojske in da s svojimi zahtevami sili zaveznike prekiniti pogajanja. Toda oni hočejo še enkrat odjenjati in zahtevajo od Turčije odločen odgovor na vprašanja glede Odrina, Krete in egejskih otokov do prihodnje seje, ki naj bi se obdržala v pondeljek. Na tak način so stavili zavezniki Turčiji nekov ultimatum, na katerega morajo v določenem času odgovoriti, ako nečejo, da se sicer pogajanja razbijejo.

Na to zahtevo so Turki cinično vprašali: »Zakaj ne že jutri?« »Dobro, pa jutri!« je bil hladen odgovor zaveznikov.

Ne da bi se govorila še kaka nadaljna beseda, je bila seja zaključena in prihodnja napovedana za danes.

V političnih krogih so mnenja, da je najbrže pripisati turško neodjenljivost dejstvu, da podpihuje Turčijo kaka veselila.

Obupen položaj v Odrinu.

»Lokal Anzeiger« poroča, da je položaj posadke in prebivalstva v Odrinu prav obupen. Mesto je brez živih in vojaštvo razpolaga le še z malo količino municije. Sanitetni material je popolnoma pošel in turški vojni minister je moral naprositi bolgarskega poveljnika za dovoljenje, da se sme uvoziti v mesto sanitetni material. To se je Turkom tudi dovolilo in prevozilo se je nekaj zabojev medikamentov in kirurških potrebščin pod nadzorstvom bolgarskega zdravnika v Odrin.

V Tripolitani.

Skoro tri dneva, da ne bi laški listi poročali o kakem spopadu med italijanskim vojaštvom in tripolitanskimi urojenici. Turčija je sicer odstopila Tripolitani, Libijo in Cireneiko Italiji, ali s tem ni bilo menda Italiji mnogo pomagano, kajti urojenici se protivijo pripoznati italijansko vlado. Kjer le morejo, napadajo beduini in drugi urojenici Italijane ter jih morijo. Italija tako hitro ne bo imela miru v teh krajih in še mnogo

krvi bo morala preliti, da postane pravi gospodar novih kolonij. Seveda zaostajajo pri takem delu vsi drugi interesi.

Darovi.

Zbirka darov za Jugoslov. Rdeči križ po g. J. Kopaču.

Gg. Pavšič Anton, Ravnica 1 K. Božič Iv. Sv. Lucija 1 K; Ušaj Jos. kurat Banjšice, zbirka 54.54 K; Prešeren Blaž, Pikulot, Kromberg 2 K; Županstvo Biljana, zbirka 71.20 K; Občinarji Grgar, zbirka 4.40 K; Leban Fran, nadučitelj, Trnovo nabral 1 K; od Katari-ne Stroser, Trnovo 1 K; Gruden Anton Trnovo 1 K in drugi Trnovci zložili 2.90 Grilanc Jos. župnik Nemški Rut zbirka 47.80; Černigoj Karol, Sv. Križ - Cesta 2 K; Krtelj And. Sv. Križ - Cesta 2 K; Županstvo Štjak, zb. 166.75 K; Goriške kandidatkinje zbirka 30 K; Černe Iv. 3 K; Lovska družba v Rutarjih, zbirka 13 K; Vesela družba v Višnjeviku, zbirka 21.02 K; Budin, Gorica 1 K; M. Fele, Rihenberg 1 K; Kravos Ivan, Gorica, zbirka 10.90; Kat. Tisk. društvo, Gorica 3.02 K; Fon Jos. vikar, Zapotok, zbirka 17.64 K; Perin Ana, učitelj, Breginj, zbirka 117.12 K; Perin Marija, uč. Grahovo, zbirka 77.22 K; Kutin Jos. II. zbirka 2 K; Turk Mih. brivec Ila zbirka 1.20 K; Jeretič Ant. Ila zbirka 1.50 K; Krebelj Peter, zbirka 1.76 K; Nekdo daroval 1 K; Gerbec A. poslov. Vin. društva 2 K; Uprava »Novega časa« III. zbirka 303.69 K; Švara F. vikar, Šempolaj, zbirka 32 K; Šmit, župnik Branica zbirka faranov 30 K; Šmit, župnik Branica zbirka Orlov 5 K; Batič Franc Sv. Križ - Cesta 2 K; Županstvo Kožbana, zbirka 32.84 K; gospa Karolina Drufovka 4 K.

I. Seznam darovateljev za našo vojno mornarico.

Dr. Pettarin Alojz 10 K, Edmund Ussai 2 K, prof. Ivan Berbuč 8 K, Teodor Hribar 2 K, dr. Anton Marinaz 5 K, Jos. Collorys 1 K, Poročnik Effenberger 5 K, Ivan Tul 2 K, G. Bombig 5 K, dr. Fabris de Freyenthal 10 K, Ant. Ferlesch 1 K, M. Bockslaff 10 K, Lujiza grofica Strassoldo 10 K, dr. Kapper 5 K, Alfred baron Catinelli 2 K, Stüfeler, major 5 K, dr. Casapiccola 5 K, prof. Franc Orešec 3 K, Občina Podgora 10 K, Baronica Rhemen, Dunaj 10 K, Leonhard Dean, župan Fiumicello 2 K, baron Teuffenbach, Vipolže 10 K, Anton Jakončič 2 K, Anton Dietz 1 K, Josip Jawurek 2 K, Alfred Adrario 5 K, Grofica Degenfeld 10 K, Friderik Simzig 2 K, Trgovska in obrtna zbornica 25 K, Alojz Lavrenčič, Orehovlje 1.20 K, I. A. Sokoll, profesor 1 K, Sofija du Fresne 2 K, Aleks. Baratsils 2 K, I. Walland 1 K, Paul Maria Lacroma 5 K, dr. Marri Pascoletto 5 K, Ignac Steiner 5 K.

Domače in razne vesti

Imenovanja. Stavbeni svetnik Rudolf Machnitsch, prideljen dosedaj stavbenemu oddelku tukajšnjega okrajnega glavarstva je imenovan za višjega stavbenega svetnika in je premeščen k namestništvu v Trst. — V politični službi so imenovani: Namestništveni koncipist dr. Alojzij Strasser v Gradišču za okrajnega komisarja; namestništveni praktikant Edmund pl. Marenzeller za nam. koncipista v Trstu; nam. kancelist Evgen Forcessin za okrajnega tajnika pri namestništvenem svetovalcu v Trstu; orožniški stražmojster Matija Gasperein za nam. kancelista. — V davčni službi je imenovan davčni upravitelj Evgen Bigatto za davčnega nadupravitelja.

Smrtna kosa. V sredo je umrl v Gorici znani pečar Anton Stanig. N. p. v m.!

Kako mislijo o krivcih polomov posojilnic merodajni činitelji v Bukovini in kako pri nas. V Bukovini proti polom

trem Zvezam posojilnic. Primanjkljaj znaša okrog pet milijonov kron. Bukovinski deželni zbor skuša te zadruge rešiti. Pozval je že v preteklem oktobru vlado, naj da ceniti zadružne nepremičnine in naj preišče po posebni preiskovalni komisiji poslovanje teh treh zvez, da se najdejo krivci in vzroki pretečega poloma.

Vladni zastopnik grof Meran je končal v sobotni seji bukovinskega deželnega zbora svoj govor s temi-le besedami: »Grof Stürgkh je izjavil, da krivci ne smejo niti kazni. To želim tudi jaz, prav tako, kakor vi vsi, gospodje poslanci. Krivci naj se kaznujejo! Toda sodbo prepustimo brez skrbi sodnijam. **Nedolžni** člani posojilnic (rajfajznovk), kmetje in obrtniki, **se morajo rešiti** in v to svrhu podajte mi roko, katerikoli stranki pripadate.«

Tako rešilno akcijo bi lahko započel tudi goriški deželni zbor v prid potaplajoči se Trgovsko-obrtni zadrugi v Gorici! A kaj hočemo! Saj so tudi med slovenskimi deželnimi poslanci taki ljudski zastopniki, ki spletkarijo celo proti sklicanju goriškega deželnega zbora! To nam gotovo potrdi tudi g. dr. Gregorin, član goriškega deželnega zbora in član goriške Trgovsko-obrtnice zadruge.

»Narodna prosveta« je sedaj liberalni centum, okoli katerega se vrti, kakor pripoveduje jako dolgovezen članek v zadnji »Soči«, vse kulturno življenje goriške inteligence. Knjižnica deluje, predavanja so se tako obnesla kakor bi se ne niti v kakem vseučiliškem mestu, tako ve povedati člankar. Nam se zdi le čudno, zakaj kdo pri »Soči« še ni prišel na misel, da je tudi v Gorici potrebno vseučilišče, kakor svoj čas Prvačkovci, ki so se bili na taborju v Šempasu tudi zavzeli za to idejo, sicer menda nevede, zakaj se gre. Razni privatni docenti, ki nimajo še svojih stolic, bodo pri »Prosveti« kar kupoma preskrbljeni. Občinstva se je kar trlo, vedno je bilo polno in natlačeno, kar je menda člankarja navdušilo, da je posegel po peresu in napisal to reč — sebi v večjo čast in hvalo. Najlepše pa pride. Ob koncu tega famoznega članka, ki našteva vse vrline in dobrine te znamenite »Narodne prosvete« kar naenkrat stoji, da se nikdo zanjo ne briga in slavno občinstvo je kar naenkrat blazirano ali recimo po domače: neumno. Nam se zdi čudno, da bi bili vsi tisti krogi, o katerih tako navdušeno govori člankar v začetku, med pisanjem odpadli in bi jih na koncu kar naenkrat več ne bilo. Morda jih pa ni bilo nikoli tistih stotin, ki so natlačili »vedno« dvorano? Da bi le ne bil člankar sam, kajti taka »modrost« kot puhti iz tistega članka, se ne sliši vsak dan na cesti. Konstatirati velikansko udeležbo in zanimanje in ob enem očitati radi popolne malobrižnosti občinstvu blaziranost — tega ne spravi vsakdo skupaj. Za tako modrost je potreba absolvirati najmanj predavanje »Narodne prosvete«, ker ako kdo te redno posluša niti ne opazi, kako temeljito postane — blaziran.

Nedostatki na c. kr. glavni pošti še vedno vzbujajo nejevoljo občinstva. — Človek bi kar ne verjel, a je vendar res. Pri glavni blagajni v I. nadstropju, kjer je te dni vedno zelo velik promet, je sedel v četrtek t. j. 2. januarja okoli 3 popoldan en sam uradnik, ki bi moral delati čudeže, da bi postregel in poslužil vse stranke, katerih je čakalo okoli 20. Ravno prve januarske dni, ko je največ denarnega prometa, naj bo dovolj en sam uradnik na goriški glavni pošti. Saj vendar ljudje niso zato tu, da čakajo brez potrebe in tratijo čas. Že za par strank je tisti prostor skrajno pomanjkljiv, ko se nabere pa več ljudi, je vse zatlačeno, da se ni mogoče gibati ne sem ne tja. Komaj se človek pririje do pisalne mize, a tam tudi ne dobi več kot eno pero, kakor bi bila tako draga. Tako naj čaka predno spiše svoje stvari, potem seveda lahko gre ven in pokadi cigareto, ker na vrsto še dolgo ne

ša 4 milijone kron. Kathreinerjeva Kneippova sladna kava se doslej razpečava že nad 22 let ter je postala znamenito industrijsko blago, kar se spričo nove ustanovitve pač najbolje razvidi. Kakor nadalje čujemo, se gradi nova velika tvornica, ki se bo v kratkem izročila obratu.

V žensko preoblečen špijon. Na o-
vadbo vojaške oblasti na Reki, je are-
tirala policija v petek neko zelo elegant-
no oblečeno damo, in sicer na pomolu

reškega pristanišča. Dama je opazovala
v Dalmacijo odhajajoče parnike. Ko so
jo aretirali, je bila dama silno ogorčena,
še bolj pa so se začudili na policiji, ko
so dognali, da je ta elegantna dama mo-
ški.

NA PRODAJ

je hiša z vrtom v Gorici, v sredini me-
sta; polovica kupnine se eventualno
vknjiži na prvo mesto. Kje, pové uprav-
ništvo »Gorice«.

Ameriške cepiljenke in ključki (kolči) so v veliki množin
na prodaj in sicer: Prošipi
žlahtnina (Gutedel) br. r. sil-
vanec, muškat, burgundec, ru-
landec, ranfol, vlaški rizling,
korenjakov (bilf) za zeleno ce-
pitev in ključev za suho cepitev.

Cene po dogovoru.

Janez Vrtnjak,
trtničar

Breg, pošta Ptuj Štajersko.

Kupujte samo dvokolesa
„ALTENA“, francoske
vrste, ki so najtrpežnejši
in najboljši bodi za na-
vadno rabo ali za dirke

Šivalni stroji Original „Victoria“
so najpraktičnejši za vsako hišo.
Isti služijo za vsakovrstno ši-
vanje in šikanje (vezenje). Stroj
teče brezšumno in je jako trpe-
žen. Puške, samokrese, slamo-
reznice in vse v to stroko spa-
dajoče predmete se dobi po to-
varniški ceni pri trdki

Kerševani & Cuk,
GORICA — Stolni trg št. 9.

NAZNANILO.

Uljudno naznanjam p. n. občinstvu, da sem prevzela v lastno
režijo HOTEL in RESTAURACIJO pri

ZLATEM JELENU V GORICI!

Podjetje, katero otvorim 30. decembra t. l. to je v ponedeljek
pred novim letom, bodem vodila sama. Skrbela bodem, da bodo cenj.
gostom poleg Pilzenskega in Puntigamskega piva na razpolago vedno
le pristna naravna vina in dobra kuhinja.

Nadejam se, pridoditi si s točno postrežbo, z zmernimi cenami
in snažno oskrbo sob zaupanje od strani slavnega občinstva.

Za obilen obisk se priporočam

Paula Koren.

V mesecu decembru 1912.

Podružnica „Ljubljanske kreditne banke“ V GORICI

— se bavi s vsemi v bančno stroko spadajočimi posli. —

Vloge na knjižice obrestuje po 4 $\frac{3}{4}$ %, vloge v tekočem računu po dogovoru.

Delniška glavnica K 8.000.000.

Centrala v Ljubljani.

— Rezervni zaklad K 800.000. —

PODRUŽNICE: Celje, Celovec, Gorica, Sarajevo, Split, Trst.

Central BIO

VSPORED za soboto 4., nedeljo 5. in ponedeljek 6. prosinca.

I.

Na obrežju Eura pri Maintenon-u

Krasna potovalna slika kolorirana.

II.

Moric bogat in Moric revn

:: Komična slika od F. Mauzens. Izvaja znani komik Prince. ::

III.

Najnovejša poročila iz bojišča na Balkanu.

IV.

USODEPOLNA ŽENA

Velikanska drama iz naših časov v 3 delih.

Samo pri večernih predstavah.

V.

MAJHEN ROMAN

Jako smešni ljubimski dogodljaji velikega umetnika
MAKS LINDER-JA.

P. N. občinstvo se opozarja, da pričenjajo od danes naprej
večerne predstave **vsaki dan** točno ob **6. 7 $\frac{1}{2}$** in **9.**

VODSTVO.

Ob nedeljah in praznikih se vrše matiné-ji ob 10. in 11. uri.

Popoldanske predstave so cenzurirane tudi za šolsko mladino in pričenjajo ob delavnikih ob 4. 5. in 6. ob nedeljah in praznikih ob 3. 4. in 5.

CENE: Lože K 1.— Rezervirani Prostor K —.80 I Prostor K —.50, II P. vin. 30 III P. vin. 20.
Otroci in vojaki do narednika plačajo na Rez P. 60 vin. I vin. 40 na II 20 in na III 10 v.

K večernim predstavam šolski mladini ni dovoljen ustop. Začetek večernih predstav ob. 7. in 8 $\frac{1}{2}$ ob nedeljah in praznih ob. 6. 7 $\frac{1}{2}$ in 9.

CENE: Lože K 1.50 Reserv. P. K 1.— I Prostor 60 vin. II P. 40 vin. III P. 30 vin. Dijaki in vojaki
do narednika I P. 50 vin. II P. 30 vin. III P. 20 vin.